

Kyrkonytt

Serviceorganisation öppnar dörrar för kyrkan i Sydamerika

Taralyn Trost, kyrkans tidningar

Liksom Ammon när han tjänade kung Lamoni i Mormons bok, öppnar kyrkans medlemmar i Sydamerika dörrar till att sprida evangeliet i sitt samhälle genom att tjäna sin nästa.

Under lokala prästadömsledares ledning har tusentals medlemmar deltagit i över 30 tjänandeprojekt i samhällen över hela Sydamerika genom kyrkans hjälporganisation, Mãos que Ajudam (Hjälpsamma händer).

Organisationen startade år 2001 i Brasilien. Den samlar frivilliga i alla åldrar – medlemmar och vänner – och har hjälpt till att renovera allmänna skolor, distribuera mat, donera blod, plantera träd och sy barnkläder.

Hjälpsamma händer arbetar främst på lokal nivå, men har också tagit sig an landsomfattande aktiviteter. Den första landsomfattande aktiviteten i Brasilien var distributionen av 15 000 "startpaket" till 250 BB inför Barnens dag den 12 oktober 2001. Över 30 000 medlemmar och vänner till kyrkan över hela landet samlades och fördelade paketen som innehöll kläder, filter, hygienartiklar och ett ex av "Familjen: Ett tillkännagivande för världen".

Sedan dess har många tillfällen till tjänande anordnats på flerstavs-

Frivilliga i Brasilien och andra sydamerikanska länder gör att kyrkan får namn om sig som en organisation redo att ge en hjälpande hand.

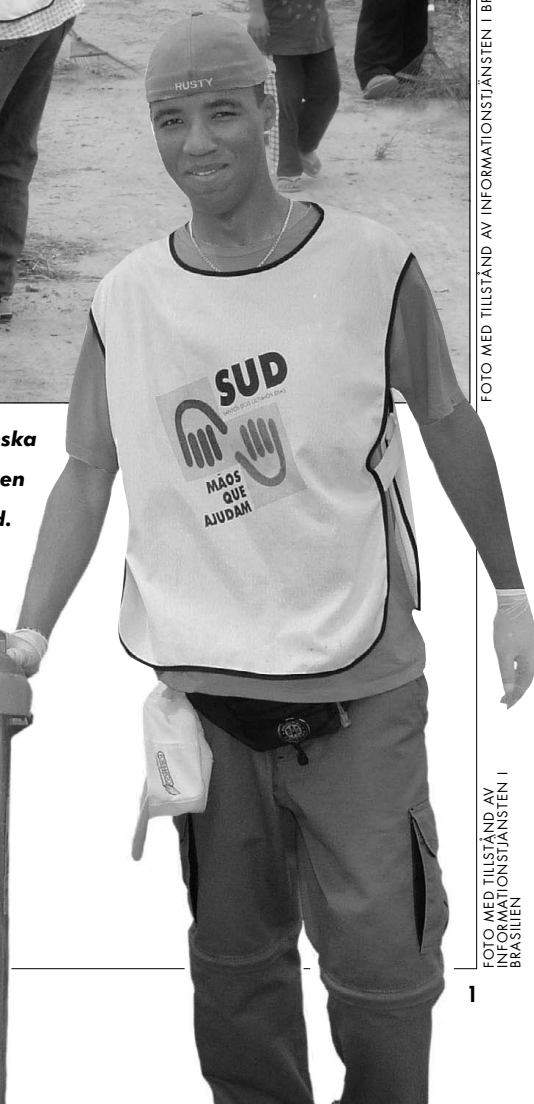

FOTO MED TILLSTÅND AV INFORMATIONSTJÄNSTEN I BRASILIEN

FOTO MED TILLSTÅND AV INFORMATIONSTJÄNSTEN I BRASILIEN

Hjälpsamma händer målar en skola i São Paulo utvändigt. En dag av tjänande i september 2003, renoverade 6 000 frivilliga 20 allmänna skolor.

nivå, nationellt och internationellt.

I september 2003 var det över 1000 medlemmar och vänner till kyrkan som renoverade och städade nio allmänna skolor i Curitiba i Brasilien. Målning, städning, genomgång av VA och elektriska system samt trädbeskärning förbättrade inlärningsmiljön för över 8000 elever.

"Jag är djupt rörd över hjälpen från kyrkan", sade professor Sheila Marize Toledo Pereira, föreståndare för den regionala skolstyrelsen i Curitiba. "Ni har inte bara renoverat byggnader ... Ni lär oss något om ren kärlek."

"Samhället är ibland stängt för evangeliet, men det är alltid öppet

för tjänande", säger Fernando Assis, informationstjänstens föreståndare i Brasilien. "Samhällstjänst är ett utmärkt redskap till att öppna folkets dörrar och hjärtan för Jesu Kristi evangelium."

Sådant tjänande har gett oss flera exempel. När frivilliga från Hjälpsamma händer överlämnade baby-paketen i Porto Alegre i Brasilien var det en kvinna som gav en stavspresident sin adress på en papperslapp och frågade: "Hur kan jag bli med i denna kyrka?"

Och i São Paulo, Brasilien, blev Jose Maria Martiniana så rörd av tjänandet att han, efter att i flera år ha undersökt kyrkan bestämde sig för

att döpas en vecka efter projektet med startpaket till BB.

"Att tjäna andra är ett av de viktigaste kännetecknen på en Kristi lärjunge", citerar broder Assis ur *Vägledning för de unga*. "En av de viktigaste saker vi lär oss som medlemmar i kyrkan är att tjäna varandra."

Det som började i Brasilien har nu utvidgats till Argentina, Uruguay, Paraguay och Chile. Det finns planer på liknande program i Bolivia, Ecuador, Venezuela, Colombia och Mexico. Företag, media, statliga myndigheter och människor av annan tro har förenat sig med oss i detta samhällstjänande.

Dessutom har Hjälpsamma händer uppmärksammats av Brasiliens representanthus och Brasiliens dåvarande vice-president Marco Maciel. I augusti 2001 sammanträffade äldste Russell M Nelson i de tolv apostlarnas kворum och lokala ledare i kyrkan vice-president Maciel. Vicepresidenten sade senare: "Jag hoppas på en fortsättning på Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas framgång ... Kampanjen 'hjälpssamma händer' bringar hopp och förbättrar livet för de allra mest behövande."

För att sprida budskapet om Hjälpsamma händer skapades en webbsida samt affischer, flygblad och mediapaket. Webbsidan har blivit en katalysator för nya aktiviteter då kyrkans medlemmar ser vad som har gjorts i andra städer. Webbsidan är på portugisiska och kan nås via www.maosqueajudam.org.br. ■

Ett livsverk fångat i en utställning

Lisa Ann Jackson, kyrkans tidningar

När president Boyd K Packer gick i high school, ville han bli konstnär. Han utbildade sig till lärare, och fastän han inte blev konstnär till yrket, har konsten fortsatt att vara hans passion. För första gången har en kollektion av hans livsverk inom konsten samlats ihop till en utställning i kyrkans Museum of Church History and Art i Salt Lake City och på muséets webbsida.

Utställningen "Boyd K. Packer: En amatörkonstnärns livsverk" är en exposé över den konst han skapat under en livstid – från några av de tidigaste skisserna vid nio års ålder till mäterliga skulpturer skapade på senare år. Utställningen ger besökarna en glimt av en ansedd apostels och kyrkoledares personliga liv.

President Packers intresse av konst började mycket tidigt och understöddes av föräldrarna. "När jag var liten och uppvisade viss kreativitet uppmuntrades detta alltid och befrämjades av mina föräldrar", säger

president Packer, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum. Han använde de media som stod till buds för att utveckla sin talang. Hans far brukade ta hem kasserat papper från arbetet eller ge honom och hans syskon överblivet trämaterial. President Packer gjorde till och med skisser bakpå kuverten till de brev han sände hem under andra världskriget.

Ämnet för hans konst är nästan undantagslöst naturen, särskilt fåglar. "Jag bestämde mig för att bli ornitolog och studera fåglar hela mitt liv", säger president Packer.

Med sin skarpa observationsförmåga har president Packer gjort studiet av fåglar och andra naturinslag till en livsuppgift, och hans sinne för detaljer visar sig i hans arbete. "Han är mäterlig i sina avbildningar av fåglars och djurs naturliga hållning", säger konstnären Lance Turner.

Konst var tidigt president Packers inriktning, men då han blev äldre, förändrades prioriteringarna. Han

President Boyd K Packers kärlek till fåglar och naturen har fångats i detta verk av snidad trä och anlöpt koppar, Lazuli Bunting, Irises.

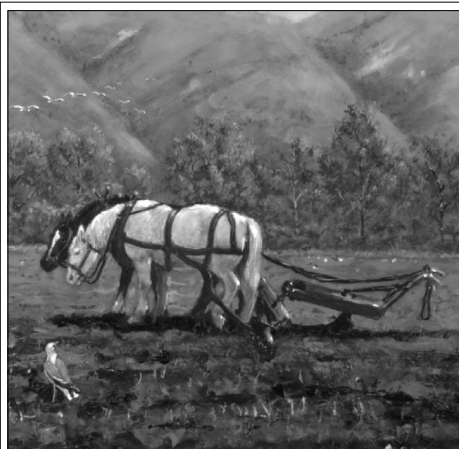
beslöt sig för att koncentrera sig mer på att försörja sin familj och på andra aspekter av livet.

"När barnen kom, visste jag att den tid jag använde för att förkovra mig i viss mening skulle tas från våra barn", säger president Packer. "Så medan barnen växte upp, under kanske 20 år, gjorde jag det mesta i fråga om kreativt arbete tillsammans med

Noas Ark snidades 1991 som leksak åt president Packers barnbarn och är en av familjen Packers favoritkonstverk.

President Packer gjorde denna målning med titeln *The Bishop's Team* (Biskopens hästspann) efter en berättelse om en hängiven biskop som återgavs under generalkonferensen i april 1999.

barnen, i mina försök att undervisa dem.”

Bland de många projekt som familjen arbetat med finns en 4 meter lång väggmålning i familjens vardagsrum. Det är en målning av ett träd med 50 olika fåglar bland grenarna, av vilka de flesta kunde ses bland träden runt familjen Packers hem. Barnen hjälpte till att rita fåglarna, och president Packer lärde barnen alla fåglarnas namn och vanor.

Liksom den här väggmålningen har mycket av hans konst skapats av personliga skäl. En av familjens favoriter är en Noas ark i trä som president Packer skurit ut åt sina barnbarn.

”Noas ark är barnbarnens favorit”, säger syster Donna Smith Packer, president Packers hustru. ”De kan titta på den och ha glädje av det, men de kan också handskas med den och få ta fram sina små stolar och stå på knä och leka med djuren.”

President Packers konst har inte bara hjälpt honom undervisa barn och barnbarn, utan har hjälpt ho-

nom i hans tjänande som ledare i kyrkan. De som har hört honom tala har säkert hört hur visdom och insikt ökat under skapandet av ett konstverk. ”Under de timmar när jag arbetade med händerna, begrundade jag skapelsens under och inspirationen flödade. Medan jag skar i trät

utformade jag mina tal”, säger han.

Delar av hans utställning kan beses online på www.lds.org/museum. Klicka på ”Exhibits and Galleries”, därefter ”Current Exhibits” och så ”Boyd K. Packer: The Lifework of an Amateur Artist”. Utställningen pågår till och med 6 september 2004. ■

De heliga ställer upp vid katastrofer

Åtskilliga naturkatastrofer runtom i världen under senare tid har prövat vår förberedelse för nödsituationer och gett kyrkans medlemmar tillfälle att tjäna sina samhällen.

Torka i Paraguay

Veckoslutet 27 september 2003 medförde regn och några dagars lättnad för dem som bor i det väldiga Chaco-området i Paraguay. Men det första regnet på sex månader var mycket litet och lättade knappast alls den pågående torkan som svett regionen och orsakat omfattande svält.

Kyrkans humanitära hjälpverksamhet gör, tillsammans med paraguayanska medlemmar och lokala ledare, vad de kan för att hjälpa. Kyrkan sände nyligen 40 ton med förnödigheter till staten Boquerón, enligt Myriam Maluff, chef för kyrkans informationstjänst i Paraguay.

Kyrkans sände dessutom omkring 30 ton socker, tormmjölk, ris, mjöl, salt och bönor en kort tid senare till Chaco-regionen i nordvästra Paragu-

ay. Dessa sändningar, som distribuerades bland folket där, har gjort att kyrkan uppmärksammats i Sydamerika.

”Guvernören i Boquerón och media tackar kyrkan för dess arbete och stöd”, säger syster Maluff och berättar att det rapporterades bland nyheterna om sändningarna, medan kyrkans hjälplastbilar lämnade huvudstaden Asunción på väg till Chaco-regionen.

Torkan har krävt dödsoffer bland boskapen i regionen och förstört mycket av områdets magra skörd, säger syster Maluff. Området anses av många vara ett katastrof- och svältområde.

Kyrkans medlemmar i Asunción och på andra platser hjälpte till att dela upp förnödigheterna innan de skeppades vidare till Chaco. Varorna anlände i stora säckar, så medlemmarna delade upp dem i mindre påsar som kunde fördelas till 20 000 familjer.

Kyrkan bistod även ett lokalt program för att ge mat åt fattiga barn i Chaco, säger syster Maluff.

Orkan i Förenta staterna

I orkanen Isabel uppmättes vindstyrkor på upp till 72 m/s och klassades i kategori fem innan den försvagades på sin långsamma färd mot Förenta staternas östkust. Den 18 september 2003 nådde Isabel land som orkan kategori två och rasade norrut längs kusten mot Canada.

Prästadsömsledare i området påbörjade tidigt sina förberedelser. Richmond Virginia Chesterfields stavscenter gjordes till ledningscentral. Omkring 100 missionärer evakuerades från North Carolina och Virginias kust och härbärgerades där. Hemlärare bevakade telefoner, ringde familjer och kollade upp behov.

John Ruckart, medlem i Belmonts församling i Richmond Virginia Chesterfields stav, hyste fyra missionärer under orkanen. Broder Ruckart berättade om upplevelsen att se ett stort träd på tomten duka under för stormen.

"Jag visste att det var dödsdömt. Jag ville bara inte att det skulle falla ner på mitt hus", säger broder Ruckart. "Äldsterna och jag gick ner på knä och bad ivrigt. I över en halv timma dansade trädet fram och åter. Så fälldes det av en väldig kastvind. Det föll bredvid huset. Jag förlorade totalt omkring 25 träd, men huset klarade sig."

Joel Hancock, president för Kinston North Carolina stav red ut stormen i sitt hem på en ö i Kinston, en av de första platser som nåddes av orkanen.

Nya tempelpresidenter och tempelvärdinnor

I oktober utbildades 35 nya tempelpresidenter och tempelvärdinnor av medlemmar i första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum. Den 1 november insattes de i sina ämbeten i respektive tempel. Uppdraget varar i regel i tre år.

Tempel

Accra, Ghana
Adelaide, Australien
Albuquerque, New Mexico
Boston, Massachusetts
Bountiful, Utah
Brisbane, Australien
Buenos Aires, Argentina
Cardston, Alberta
Fukuoka, Japan
Guatemala City, Guatemala
Hermosillo Sonora, Mexico
Houston, Texas
Las Vegas, Nevada
Manila, Filippinerna
Manti, Utah
Mesa Arizona
Montevideo, Uruguay
Monticello, Utah
Oaxaca, Mexico
Palmyra, New York
Porto Alegre, Brasilien
Preston, England
Recife, Brasilien
Redlands Kalifornien
Regina, Saskatchewan
San José, Costa Rica
São Paulo, Brasilien
Söul, Korea
S:t Louis, Missouri
Stockholm, Sverige
Taipei, Taiwan
Tokyo, Japan
Tuxtla Gutiérrez, Mexico
Veracruz, Mexico
Villahermosa, Mexico

President och värdinna

Grant och Alice P Gunnell
Thomas F och Margaret F Hooper
Allen E och Jan M Litster
Allan H och Joanne G Barker
L Stephen Jr och Annette N Richards
John D och Lois G Jeffrey
Donald E och Beverly Jacobson
Lynn A och Beth Ann K Rosenvall
Kiyoshi och Aiko Sato Tokuzawa
Louis W och Ruth H Latimer
Albert M och Constance A Farnsworth
Richard H och Barbara F Sutton
Frank F och Nancy S Dixon
Ray W och Kleah R Nelson
Archie M och Doreen K Brugger
Albert Jr och Marilyn J Choules
J Robert och Carolyn P Driggs
F Cooper och Colleen W Jones
Maurice D och Petronella "Nellie" Bowman
Howard C och Marjorie T Sharp
Walter G och Neide Ito de Queiroz
John och Sheila W Maxwell
Nivaldo och Clery P Bentim
Rodney J och Arleen E Nelson
Noel W och Rita Burt
Frank S och Ingrid G Moffett
J Kent och Jill L Jolley
Do Whan och Kim Jai Sook Lee
Michael W och Barbara S Barker
Max M och Deborah L Kimball
Jon N och LeAnn C Vawdrey
Makoto och Yasuko Fukuda
Earl W och Rose Marie R Redd
William R och Vicki K Treu
Juan M och Palmira Rubalcava Cedeño Rodríguez

"Tre medlemmars hus översvämmades svårt, och omkring 600 andra hem i området översvämmades", sade president Hancock. "Efter orkanen arbetade våra missionärer hårt med upprepningen. Min fru och andra medlemmar av Hjälpföreningen arbetade på Röda korsets bespisningsstation. Vi var beredda och hade tillfälle att donera en del av vårt matförråd till ett lokalt härbärge."

Templet i Washington DC fick också känna på orkanen Isabels styrka. "Vi är belägna på en kulle och tog emot vindens fulla kraft, men templet skadades inte", sade W Brandt Brooksby, förste rådgivare i tempelpresidentskapet. "Vi blev utan ström i två dagar. Våra lampor tändes, med-

an alla hus omkring oss stod mörka. Vår ström kom tillbaka av en orsak."

Översvämningar i Mongoliet

I juli 2003 kom regnet till Mongoliet och gav välgörande väta åt ett område som plågats av en fyraårig torka, men orsakade stora översvämningar och skador i de lägre delarna av Ulan Bator, landets huvudstad.

Inom några timmar delade kyrkans medlemmar i staden ut över ett ton kläder, hushållsartiklar, skor och hygienartiklar till översvämningsoffren.

Fyrtio *jurtor* sopades bort och nio miste livet, däribland några barn. *Jurtor* är nomadhyddor som används av mer än halva Mongoliets

FOTO MED TILLSTÄND AV INFORMATIONSTJÄNSTEN I HONG KONG

En kvinna och hennes sju dagar gamla barn blev hemlösa efter översvämningar i Mongoliet. Hon var bland dem som fick humanitär hjälp av kyrkan.

befolkning. En liten kamin står mitt i jurtan, med skorstenspipan ut genom taket.

Mongolietmissionen Ulan Bators president, Gary Gibbons, reagerade omedelbart och begärde att tillgängliga förnödenheter vid hjälpcentret i Salt Lake City skulle användas så snabbt och så effektivt som möjligt. Äldre missionärspår ställde upp och hjälpte till att distribuera material till behövande.

I samarbete med stadens tjänstemän och Röda korset anordnades fyra utlämningsställen, och behövande familjer samlades för att ta emot efterlängtat hjälpmaterial. Staden Ulan Bator handlade snabbt och uppförde många *jurtor* på mer höglänt mark och flyttade de hårdast drabbade familjerna till tryggare platser.

En av de familjer som flyttades till det nya jurta-lägrat förlorade två

FOTO JACK R. CHASE, CHURCH NEWS

Kyrkans medlemmar i Virginia gör i ordning påsar med förnödenheter åt dem som drabbats av orkanen Isabel. Orkanen drabbade Förenta staternas östkust i september.

barn i stormen. Deras återstående två barn och deras mormor fick kläder, skor och hygienartiklar. Ännu en familj förlorade sitt hem sju dagar efter det att modern i familjen fått barn. Den nyfödda och hennes familj

förflyttades och fick förnödenheter till den lilla av kyrkan. ■

Becky Robinette Wright, Linda Thornell, och Church News samarbetade med denna rapport.

Kyrkans medlemmar finner styrka i evangeliet mitt under kriget

Taralyn Trost, kyrkans tidningar

Tvärsöver floden Tigris och 6 mil från den bibliska staden Nineve, träffas ett dussintal medlemmar i norra Iraks största stad, Mosul, för att ta sakramentet och delta i en lekton.

Gruppen kallas Quyyaarah LDS service group. Tillsammans med andra militära medlemmar i kyrkan finner de andlig näring mitt under krigets prövningar.

Den första av kyrkans enheter på irakisk mark organiserades 27 april 2003 vid Tallils flygbas i södra Irak. Kenneth M Lighthouse i Förenta staternas flygvapen kallades som gruppleddare.

Broder Lighthouse säger om det första gruppmötet som hölls i ett litet rum i en förfallen irakisk byggnad: "Anden var stark den dagen, särskilt för mig under psalmsången. Det lät nästan som hemma. Vi var glada att vara en del av något särskilt och att ha evangeliet och prästadömet i Irak."

Liksom andra sista dagars heliga stationerade i södra Irak, har kyrkans

medlemmar i Quyyaarahs SDH-militärers grupp kunnat vända sig till varandra och evangeliet i svåra stunder.

Brian Marble ingår i Förenta staternas marinkårs 101:a luftburna division i Mosul och har varit i Irak sedan i mars. Broder Marble säger att han funnit styrka i bönen och i att läsa skrifterna, förutom i vetskapen att han och hans hustru beseglats till varandra i templet i Nashville Tennessee omkring en månad innan han utplacerades.

"Att leva under vår himmelske Faders ledning och beskydd har hjälpt mig inse hur sant evangeliet är", säger broder Marble. "Evangeliet är en källa till styrka som hjälper mig klara av min krigsplacering."

Sista dagars heliga militärer vid Camp Speicher i Irak håller humöret uppe och fyller tomrummet efter hemmavarande familjer genom att hålla familjens hemafton varje vecka.

"Att komma till familjens hemafton låter oss ladda våra andliga batterier", säger kapten John Stephenson.

FOTO MED TILLSTÅND AV GARTH C BURT

Medlemmar av en grupp sista dagars heliga militärer samlas till möte i Irak.

Gruppen har möte varje vecka i ett kapell som de delar med andra trosriktningar.

"I strid utsätts många soldater för mänsklighetens obehagligare sidor, så hemafton mildrar några av de obehagligheter som krigsplacerade medlemmar upplever."

Olyckligtvis har kyrkans medlemmar som hamnat i Irak fått även andra obehagliga upplevelser. Hittills har fyra medlemmar dött i strid och en togs som krigsfånge men blev senare befriad. Det senaste dödsoffret var Alyssa R Peterson. Hon blev dödad i Tel Afar i september 2003 av ett skott från ett icke militärt vapen. Systrar Peterson var medlem i Cherry Hills församling i Flagstaff stav, Arizona och var i Irak som arabisktalande underrättelsespecialist, tilldelad 311:e underrättelsebataljonen, 101:a luftburna divisionen. Systrar Peterson, 27, var på heltidsmission i Nederländerna. ■

Delar av denna artikel är tagna ur Church News.

Kyrkan flyttar universitetslokaler och investerar i innerstadssanering

Lisa Ann Jackson, kyrkans tidningar

Med det uttryckliga målet att hålla stadsdelen kring tempelplatsen livskraftig, trygg och ren har kyrkan tillkännagivit stora planer gällande saneringen av flera kvarter i centrala Salt Lake City. I planerna ingår flyttning av LDS Business College och Brigham Young Universitys Salt Lake Center till centrum.

"Jag vill slå fast att vi månar om stadens ekonomiska framtid och vill hjälpa till att skapa ett livskraftigt och vackert centrum", säger presidentbiskop H David Burton vid en presskonferens den 8 oktober 2003 vid offentliggörandet av den preliminära utformningen av omdaning.

Två stadskvarter omedelbart söder om tempelplatsen vilka inrymmer gallerierna Crossroads Plaza och ZCMI Center Mall kommer att byggas om. Planerna innefattar förbättringar av butiks- och kontorsutrymmen samt tillbyggnad av två stora bostadshöghus. Dessutom tillkännagav kyrkan att BYUs Salt Lake Center och LDS Business College ska flyttas från nuvarande lokaler till centrum. De kommer att byggas väster om kyrkans släktforskningsbibliotek och kyrkans historiska museum.

Planerna är avsedda att dra till sig besökare och boende till centrum samt stimulera investeringar av andra intressenter, säger biskop Bur-

ton. De flyttningar som rör nämnda skolor kommer att föra 4000 studerande till centrumområdet.

Köpet av Crossroads Plaza genomfördes i september. "Vi anser att vi har ett stort ansvar att skydda Salt Lake-templets omgivning", sade president Hinckley under generalkonferensen i april 2003 kort efter det att kyrkan tillkännagivit planerna på köp av gallerian. Då var kyrkan redan ägare till ZCMI Center och större delen av tomtmarken i berörda kvarter. "Fastighetsägarna har uttryckt en önskan om att få sälja. Fastigheten behöver en omfattande och dyrbar renovering. Vi ansåg det viktigt att göra något för att vitalisera området."

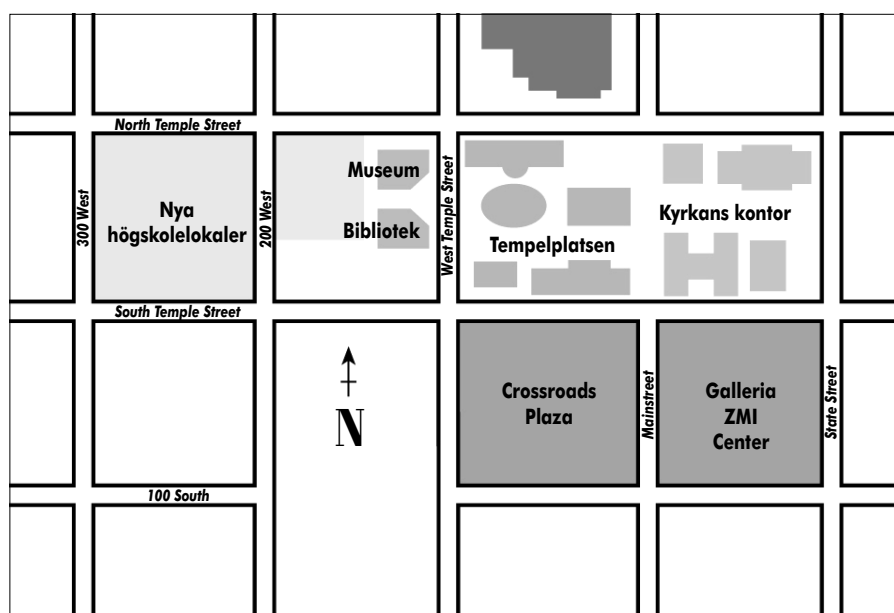
SKISS MED TILLSTÄND AV KYRKANS INFORMATIONSTJÄNST

Skiss av föreslagna ombyggnader i förslaget till kyrkans fastigheter i centrala Salt Lake City. Förändringarna är avsedda att bibehålla området kring tempelplatsen.

"Kärnfrågan är skyddet av tempellets omgivning", sade biskop Burton.

Biskop Burton betonade också att det hela bekostas av företag som ägs av kyrkan. "Inga av pengarna kommer från trofasta medlemmars tionde", säger biskop Burton. "Det är inte så tiondemedlen används."

Planeringen av de nya universitetslokalerna börjar genast. Ombyggnaderna av butikslokalerna befinner sig i slutskedet av planeringen och kommer att påbörjas någon gång under 2004. ■

KARTA: THOMAS CHILD

Lokala nyheter

”Samla folket till mig”

Holger Rakow

Mose sade: ”Herren sade till mig: ’Samla folket till mig, jag vill låta dem höra mina ord.’”¹ Vid detta

tillfälle instruerade, påminde och uppmanade Mose Israels barn att underkasta sig Herrens vilja i alla dagliga angelägenheter och bekymmer, i relationerna till varandra och i deras uppträdande gentemot sin Gud.

En sådan uppmaning ges två gånger om året av första presidentskapet till alla kyrkans medlemmar runt om i världen, och på lokal nivå av stavs- respektive distriktspresidentskapen. Dessa general-, stavs- och distriktskonferenser, till vilka Herren inbjuder oss, fyller många syften:

1. Vi får lyssna på Herrens ord

”Vare sig de hava talats med [Herrens] röst eller med [hans] tjänares, ty det är detsamma”² ... ”Det I hören är ... min röst, emedan min röst är Ande.”³ Herren kan utgjuta sin Ande rikligt över dem som har ”samlats för att få veta hans vilja”⁴.

2. Vi får undervisning och blir uppbyggda

Här, liksom i alla möten i kyrkan, gäller följande uppmaning från Herren: ”När I kommen tillsammans, skolen I undervisa och uppbygga varandra, på det I mån veta, hur I

skolen göra och leda min kyrka och hur I skolen kunna rätta eder efter min lag och mina bud, som jag givit.”⁵ På konferenserna får vi vägledning, undervisning och värdefulla resurser som vi bör basera vårt liv på under de kommande sex månaderna, och som vi som kyrka bör uppmärksamma. Dessutom ger vi Herren en möjlighet att besvara personliga frågor och böner genom olika uttalanden som görs i talen.

3. Vi får understödja prästadömsledarna

I kyrkan ”måste [allt] ske med ordning”⁶ och följa principen om ”enhärligt bifall”⁷. Ingen kan verka i kyrkan ”utan att han ordineras av någon, som har myndighet” eller utan att kyrkan (det vill säga medlemmarna) får veta det.⁸ På konferenserna presenteras inte bara nya ämbetsmän för medlemmarna för deras understödjande röst, utan ledare som redan är inröstade blir understödda i sina ämbeten. Vi visar vårt stöd genom att höja höger hand och visar på så sätt Herren och de andra närvarande att vi är villiga att erkänna och stödja dessa bröder och systrar i deras kallelser.

4. Vi stärker andra bröder och systrar

Vi träffas också ”för att stärka varandra och göra gott”⁹. Vi visar vår lojalitet mot Herren och tjänar som ex-

empel för andra genom att visa omsorg om varandra, säga något uppmuntrande eller helt enkelt genom att vara närvarande.

Under varje konferens får vi tillfälle att ”njuta av Guds angenäma ord”¹⁰. Möjligheten vi har att läsa generalkonferenstalen i *Liabona* senare är ingen ersättning för närvaro under satellitutsändningarna, utan enbart en ytterligare möjlighet att påminna sig själv om tankar och intryck. Ingen skildring i någon artikel kan göra rättvisa åt de känslor vi fick under senaste generalkonferensen när äldste David B Haight vinkade åt oss. Genom satellitutsändningen kan vi till viss del närvara på konferensen personligen, som om vi var i konferenscentret.

Låt oss inte missa något tillfälle att delta i general-, stavs- eller distriktskonferenserna bara för att vi tror att vi inte behövs i vårt ämbete i enheten den söndagen. Låt inte uppmaningen gå oss förbi när Herren kallar oss samman. ■

- 1) Femte Moseboken 4:10.
- 2) Läran och förbunden 1:38.
- 3) Läran och förbunden 88:66.
- 4) Läran och förbunden 88:1; se också Läran och förbunden 105:1.
- 5) Läran och förbunden 43:8.
- 6) Läran och förbunden 28:13.
- 7) Läran och förbunden 26:2.
- 8) Se Läran och förbunden 42:11.
- 9) Discourses of Brigham Young, 11:116.
- 10) MB Jakob 2:9.

Att tjäna i templet, en av livets absoluta höjdpunkter

Arne och Gunnel Hedberg avlöstes den 19 oktober 2003 som tempelpresident respektive tempelvärdinna för templet i Stockholm.

"Det har varit en stor upplevelse", säger båda, "att möta gamla vänner från tidigare år från alla delar av Norden. Vi har också lärt känna människor från nya kulturer som vi förut kanske trott skulle vara annorlunda, men som vi nu vet i grunden är som vi. Det kan ta dem en vecka att resa till templet, sedan stannar de en vecka, och hemresan tar lika lång tid. Deras godhet och offervilja är stor.

Vi har ofta upplevt att detta verkligen är Herrens verk, att vi varje gång, oavsett problemet, fått en lösning. Det är inte vi som skött templet utan det är Herren själv. Behovet av tolkar under ryska veckan har vi inte alltid själva kunnat lösa. En man ringde på vår dörr en lördagskväll och en kvinna på söndagen. Båda hade varit på mission i Ryssland. Hon var från Kalifornien och hade flugit hit för att vara med gamla missionsvänner under ryska veckan; han var från Tyskland och skulle in i militärtjänst men ville också dessförinnan träffa sina gamla ryska missionsnärsvänner. Han ringde på för att fråga var gästhemmet låg! Därmed var tolkproblemet löst.

Ett par från Tyskland ville bli vikt, hon från Ungern, han från Danmark.

Båda talade bara tyska och ville därför viga på sitt språk. Vi hade en timma på oss och ringde broder Karl Reithmeier som kunde komma på en gång!

Vår målsättning har varit att var och en ska få höra evangeliet på sitt eget språk, och det har vi lyckats med i de flesta fall. Templet har texter på 37 olika språk. Speciellt viktigt är det för dem som kommer första gången att de ska höra sitt eget språk för att förstå vad som sägs.

Vi har sett hur människor utvecklas under templets inflytande. Församlingar som tillsammans regelbundet besöker templet har utvecklat märkbart större kärlek ibland medlemmarna.

Templet ger oändligt mycket – insikt i evangelieplanen, ett närmare förhållande till Gud, en starkare tro på att det är möjligt för varje människa att komma tillbaka till Fadern.

Att arbeta tillsammans med alla fina människor, tempelmissionärer och annan personal, rådgivare och assistenter, har varit mycket berikande, roligt och trevligt. Deras stora offervilja och inställning har lärt oss mycket."

"I slutet av tiden som missionspresident, då jag var sjuk", berättar broder Hedberg, "fick jag en välsignelse av mina dåvarande assistenter att jag hade haft en mycket fin tid men att

FOTO: BIRGITTA KARLFEJDT

Tiden i templet har varit en stor upplevelse, och nu väntar oss nya utmaningar i andra kallelser, säger Arne och Gunnel Hedberg.

jag skulle komma att få en ännu finare tid i framtiden. Då visste vi inte om att vi skulle kallas till templet!

Det känns skönt att veta att vi behövs i kyrkan, även om det nu blir i andra kallelser. Vi känner stor tillfredsställelse över att ha fått detta tillfälle. Det har varit en av livets absoluta höjdpunkter. Det är som att lämna himmelen igen.

Tiden har gått så fort; de här tre åren känns som bara drygt ett år. Jag känner att jag under den här tiden fått som en gåva av Herren att mer reservationslöst älska människor. Alla är verkligen Guds barn, vare sig de är medlemmar eller inte. Herren är lika intresserad av oss alla." ■

BIK

Ny tempelpresident är kallad till templet i Stockholm

Max Morris Kimball, 59, Ceder-town gren, Powder Springs, Georgia stav, har kallats som president för templet i Stockholm fr o m den 30 oktober 2003. Han efterträder Arne Lennart Hedberg. President Kimballs hustru, Deborah Lewis Kimball, ska verka som tempelvärdinna. President Kimball är före detta missionspresident i Sverige (1987-1990), rådgivare till stavspresident, högråd och grenspresident. Han var verkställande chef för Renaissance Marquis Inc. Han föddes i Buchanan, Georgia, som son till W L "Billy" och Vera Browning Kimball. Syster Kimball verkade tillsammans med sin make i hans kallelse som missionspresident och har varit rådgivare i stavens hjälpföreningspresidentskap och lärare. Hon föddes i Atlanta, Georgia, som dotter till John T Sr och Bettie Priest Lewis. ■

Stavskonferens i Göteborgs stav 18-19 oktober 2003

Familjen är mycket värdefull för oss", underströk Fredrik Karlsson, rådgivare i stavspresidentskapet, under lördagens session. "Som sista dagars heliga kopplar vi familjen till ett evigt perspektiv, till templet och det som vår himmelske Fader har i beredskap för oss. Fädernas hjärtan skall vändas till barnen och barnens hjärtan till deras fäder enligt Malaki. Familjen är fundamental för vår frälsning, en skola där vi kan utvecklas att bli gudalika."

Bert Mattsson, biskop i Kungsbacka församling, nämnde tre dimensioner av välfärd:

1. Att vi förstår principen om fasteoffer, att vi diskuterar den i våra hem och involverar våra barn. Lydnad mot fastelagen är grundläggande för vår välfärd.
2. Att vi påbörjar ett årsförråd. Ett basförråd som vi dagligen använder ger trygghet i tillvaron. Ezra Taft Benson sade 1988 att årsförrådet är lika viktigt för oss i vår tid som arken var för människorna på Noas tid.
3. Att vi ser varandras behov och hjälper till där det behövs. Hemlärare och besökslärare har en ledande roll i detta.

Erik Nilsson, stavens patriark, betonade vårt gudomliga ursprung. Våra rötter till det förgångna binder oss till vår identitet idag och till vår destination i framtiden. I Läran och

Förbunden 138:55 nämns "de ädla och stora, vilka voro utvalda i begynnelsen för att vara regenter i Guds kyrka". Herren vill påminna oss om vårt andliga ursprung och vår storhet.

"Tempelarbete gör oss mindre själviska och ger oss en större önskan att leva som Guds söner och döttrar", sade tempelpresident Arne Hedberg. Biskop Krister Stendahl i Svenska kyrkan sade 1985 i samband med öppet hus för templet i Stockholm: "Är det inte underbart! Endast mormonerna utsträcker en frälsande arm till dem som är bortom graven."

Bruce C Hafen i de sjuttios första kворum var rörd av den stora andlighet han upplevde under mötet. "När vi arbetar på att ta våra familjer till Sion behöver vi vara realistiska med hur svårt det är, men också tänka på hur mycket glädje det ger. Äldste Widtsoe sade att Adam och Eva är stora hjältar i Guds plan, för de hade modet att göra det som behövdes. Tack vare Kristi försoning kan vi lära av våra erfarenheter utan att bli fördömda. Om Herren ger oss denna möjlighet, måste vi göra likadant i våra familjer."

"Adams och Evas familj var den första icke fungerande familjen", sade Marie Hafen. Hon återgav en dikt av Ada Romney Ballof, Marion G Romneys syster, som

FOTO: JAN PETERSSON

Fr v: Marie Hafen, Bruce C Hafen, Leif Mattsson, Ulf Strömbom och Fredrik Karlsson.

försöker beskriva Evas känslor av sorg och förvirring över sönerna Kain och Abel. "Även om det är svårt i våra familjer, i våra relationer med andra, kommer Herren att ge oss nåd och vi kan komma hem."

Under söndagens möte i Göteborgs konserthus inledde president Mattsson med att citera L&F 101:39: "'När människorna äro kallade till mitt eviga evangelium och ingå i ett evigt förbund, så räknas de för jordens salt, människosläktets krydda.' Genom att tillämpa principerna offer och lydnad erhåller vi kraft att vara jordens salt", sade han. "Under kyrkans första tid i Sverige kom 1856 kyrkans första representant från Stockholm till Göteborg där han möttes av polis och myndigheter, som försökte stoppa spridandet av evangeliet. Trots det massiva motståndet hade Göteborg en gren år 1857 och kyrkan växte stadigt. Under flera år var möten förbjudna, men

ändå blev kyrkan starkare för varje år, och de flesta medlemmarna emigrerade sedermera till Saltsjödal. Efter hårda prövningar under resan möttes de av beskedet från profeten Brigham Young att de skulle dra vidare och befolka andra delar av västra USA. Nästan alla gjorde detta, därför att de redan hade offrat för att hörsamma profeten. Dessa människor fick kraft genom att offra och lyda.

Den unga generationen behöver också få kraft genom att offra, arbeta och tjäna i Guds rike", menade president Mattsson. "Herren behöver alla." Han citerade L&F 103:8: "'Men om de icke hålla mina bud och icke hörsamma eller iakttaga alla mina ord, skola världens riken få överhanden över dem.' Det innebär att ju mer vi avstår från att offra, desto mer kommer världen att påverka våra liv. Vi mister kraften i vårt medlemskap och vårt ljus blir mindre synligt för människor i vår omgivning."

President Mattsson gav också några konkreta råd:

- "Fäder, spendera tid med era barn och familjer.
- Arbeta inte på söndagar! Det finns en tendens att allt fler accepterar att arbeta på söndagar.
- Studera inte på söndagar! Planera om er tid och använd sabbatsdagen till Herrens verk. Om ni gör detta kommer ni att klara av era examina.
- Tag era barn med er och besök Herrens hus i Köpenhamn under öppet hus."

Jenny Johansson, Borås, talade om hur vi kan uppmuntra och förbereda våra barn för templet. Varje familj behöver söka egen vägledning om hur just de ska gå tillväga. Hon nämnde fyra grundläggande principer:

Vi föräldrar måste ha målet klart för oss: "Ty se, mitt verk och min härlighet är att åvägbringa odödlighet och evigt liv för människan." (Moses 1:39)

För att undervisa om tempelvälsignelserna måste vi först själva ha förstått varför de är viktiga. Förbunden i templet binder oss samman med varandra och med Gud, men de ger oss också kraft och styrka i våra liv.

Om våra barn håller sina dopsförbund kommer de att vara värdiga att komma till templet. Att undervisa barnen om att hålla sina förbund görs bäst genom att vi själva håller våra förbund.

Det finns ingen meningsfull undervisning som inte genomsyras av kärlek.

”Vi kommer att få stora välsignelser om vi lär oss att vara tacksamma”, sade Maria Malm, Jönköping. ”Den som mottager allt med tacksamhet skall bliva härliggjord, och jordens goda skall tillfalla honom hundrafalt, ja, mera.” (L&F 78:19)”

Gunnel Hedberg sade att under de tider som stundar, kommer vi inte att klara oss utan den frid som templen ger. Hon uppmanade oss att beväpnas oss med den kraft som vi bara kan få i Herrens tempel.

President Arne Hedberg påpekade att de döda inte kan fullkomnas utan oss och inte vi utan dem. Han citerade L&F 128:15: ”... ty ert frälsning är nödvändig och väsentlig för vår frälsning, såsom Paulus säger om fäderna: *’de kunna icke fullkomnas utan oss’*; ej heller kunna vi fullkomnas utan våra döda.” President Hedbergs far August Hedberg hade haft fru och fem barn, som alla dog och lämnade honom ensam kvar. Denne man kände så starkt för att länkasamman de döda med de levande, att han reste till Amerika till det tempel som då fanns, nämligen templet i Salt Lake City. Där såg han till att besegla de sina till sig.

President Hedberg sade vidare att om vi har ingått förbund med Herren i hans hus, då har vi löften om livet efter detta. De förordningar som erbjuds i templet är förberedelser för att vi ska kunna komma tillbaka till vår himmelske Fader igen.

Syster Hafen redogjorde för en av anledningarna till varför templet är

viktigt. Barnbarnet Kaya föddes mycket för tidigt och vägde mindre än ett kilo. Nu är hon sju år och har en svår CP-skada. Hon kan inte lyfta en sked till munnen och hon kan inte gå, men hennes leende lyser upp rummet. Tack vare templet vet hennes föräldrar att Kaya är besegrad till dem. President Hafen vände sig först till de unga och uppmanade dem att förbereda sig för templet. ”Templet, som håller på att byggas i Köpenhamn, är vårt tempel fastän det råkar ligga i Danmark”, sade han. ”President Hinckley har sagt om Göteborgs stav att ni är som en ek, stark och högväxt, men växer långsamt. Nu när ni får ett tempel till behöver ni växa snabbare, ’ty Sion måste tillväxa i skönhet och i helighet. Dess gränser måste utvidgas. Dess stavar måste styrkas. Ja, sannerligen säger jag eder, att Sion måste stå upp och iföra sig sin högtidsskrud.’ (L&F 82:14)”

President Hafen gav oss några andra uppmaningar:

Varje familj behöver hitta tre andra familjer och ta med dem till templet i Köpenhamn, till öppet hus i maj.

Vi behöver förbereda våra barn eftersom alla barn från åtta år, som är medlemmar, får vara med på invigningen. President Hinckley kommer att vara där.

Vi behöver uppsöka varje mindre aktiv familj, vänner och släktingar och inbjuda dem att förbereda sig för att komma till tempelinvigningen.

President Hafen sade vidare att

det krävs förberedelse för att kunna åka till templet – ett val att leva värdigt, betala tionde och leva efter kyskhetslagen. Vi behöver få en känsla för templet och hur viktiga och livsnödvändiga dess förordningar är. Vi behöver känna att vi vill ha dess välsignelser mer än vi vill ha någonting annat i livet. Om vi vill det och är redo att betala priset, kommer vi att få leva med Gud och våra familjer igen. ■

Maria Reinedabl & Eva Forsberg

Evangeliet en glädjeröst för både levande och döda

Äldste Hans Mattsson i de sjuttios tredje kvorum presiderade över Stockholms södra stavs konferens i Berwaldhallen söndagen den 19 oktober 2003.

”De sjuttio i kyrkans fem olika kvorum reser runt i olika länder och hanterar kyrkans affärer”, inledde äldste Mattsson. ”Vi lånar apostlarnas nycklar då vi får ett uppdrag från dem. I dag har jag med mig uppdraget att dra nya gränser mellan de båda stockholmsstavarna och enheterna i nuvarande Stockholms södra stav.”

På en skärm visades de nya gränserna, de enheter som upphörde samt de som fått nya beteckningar och nya biskopsråd.

”Detta innebär nya möjligheter”,

FOTO: BIRGITTA KARLFEJDT

Jag ser fram emot att planera mitt liv, komma till templet och få en evig familj, sade Viktoria Silfverberg i ett kraftfullt vittnesbörd.

fortsatte äldste Mattsson. "Uppdraget är givet, godkänt och bekräftat av den Helige Anden till första presidentskapet och de tolv. Vi lever i en ny tid och vi behöver individuellt känna att vi blir födda på nytt. Vi ber er ha vision och styrka att stödja detta i ert hjärta."

Stavspresident Jonas Krylborn tillkännagav därefter att broder Bo Backman från Nynäshamn kallats som andre rådgivare i stavspresidentskapet i Stockholms södra stav, medan Michael Lindblom avlösts. Förste rådgivare är Erik Peterson. President Krylborn uttalade sitt djupt kända tack för den hängivenhet och trofasthet som president Lindblom och hans familj visat. (Vid den här artikelns pressläggning i februari 2004 är dessa förändringar välkända för alla medlemmar.)

President Krylborn hänvisade till Moroni 7:47 om betydelsen av att vi ser på varandra, våra vänner, arbets-

kamrater, grannar och alla människor med Kristi rena kärlek och att vi ger all ära till Kristus i vårt tjänande. "Jag ber att ni ska gå framåt där ni kallats att vara och känna den frid som endast Kristus kan ge", sade han.

President Michael Lindblom berättade att han var ledsen över att lämna stavspresidentskapet men glad över att få gå vidare enligt Herrens anvisningar. Med hänvisning till ett tal under generalkonferensen i oktober av president Thomas S Monson uppmanade han oss att handla, inte fundera, när vi hör den Helige Andens stilla viskande röst. "Vi vet inte varför Herren manar oss, men det är ointressant. Det viktiga är att veta vad Herren vill." President Lindblom underströk även vikten av att vi känner att vårt hem är vår borg, den plats där vi hämtar styrka.

Som nykallad rådgivare sade Bo Backman att han ville göra sitt yttersta för att göra det som Herren vill. "Inget sker av en slump", sade han. "Saker har satts i ordning i mitt liv på ett sådant sätt att jag förstår att jag förberetts under en längre period. Herren har sin hand i allt. Vi kan känna oss lugna."

Viktoria Silfverberg gav därefter ett kraftfullt vittnesbörd om sin tacksamhet för evangeliet. Hon berättade att hon under en tid begått en del felsteg, levat "i världen" och tappat insikten om sitt gudomliga ursprung. "Men min himmelske Fader har om-

vandlat mina felsteg till erfarenheter som jag kommer att ha användning för under resten av mitt liv", sade hon. "Min familj fastade och bad för mig i ett halvt år, vilket gjorde att jag fick många andliga upplevelser och kom tillbaka till kyrkan. Jag kände starkt att detta är den sista tiden och att Kristus är på väg tillbaka. När jag beslöt att omvända mig, vällde välsignelser ner och många förbättringar inträffade i mitt liv. Jag fick en patriarkalisk välsignelse att min himmelske Fader har en plan för mig, att tjäna på mission. Nu ser jag fram emot att planera mitt liv, komma till templet och få en evig familj. Jag har fått en stor respekt för buden och varför vi bör följa dem. Herren vet vad som är bra för oss. När vi uppriktigt omvänder oss glömmar han våra synder. Jag är så tacksam för att Kristus försonade för mina."

Syster Baugh sade att vittnesbördet om Kristus är det dyrbaraste vi har att dela med oss av. "Han finns alltid där när jag vänder mig till honom." Syster Baugh berättade att hon varit borta från kyrkan i fyra år och att ingen då ringde och bad henne komma tillbaka. Ingen hemlärare eller besökslärare besökte henne. "Om jag inte själv kommit tillbaka, hade jag inte haft de välsignelser jag har i dag. Hur många av er känner någon medlem som inte är här i dag?"

President Gary Baugh hänvisade till 1 Nephi 11:16 och 17. "Gud vet

allt, han älskar oss och vi kan lita på honom.”

Marika Lindblom, president Michael Lindbloms hustru, uttryckte en stor glädje och tacksamhet över vad deras familj fått erfara under de gångna tre åren, som lyft dem upp till en nivå hon förut inte vetat fanns.

Äldste Hans Mattsson var avslutande talare. Han hälsade från profeten och de tolv. ”De känner så mycket för er och jag är ombedd att framföra ert stora kärlek och gratulationer, speciellt till alla nydöpta och nyaktiverade”, sade han. ”Detta är ett stort och förunderligt verk, vi har ett unikt och viktigt budskap – att vi har en levande Guds profet, att vår himmelske Fader och Jesus Kristus besökte jorden under den fjortonårige Joseph Smiths bön. Vilket budskap! Vi vittnar för hela världen att en ängel, Moroni, kom tillbaka från andevärlden, dit han inträdde för fjortonhundra år sedan, att han uppenbarade sig för Joseph Smith, då arton år, och för honom presenterade heligt skrift på gyllene plåtar. Det evangelium vi har mottagit är enligt L&F 128: ’En glad röst! En röst om barmhärtighet från himmelen och en röst om sanning utur jorden! Ett glatt budskap för de döda, en glädjeröst för både levande och döda, ett glatt budskap om stor fröjd!’

Omvändelse är som när himmelens fönster öppnar sig, så varför vänta! Nycklarna till besegling bortom detta liv är återgivna. Vilken glädje!

Kedjan från Adam till oss är ett band som knyts med prästadömetts kraft så att barnens hjärtan kan vändas till fäderna och fädernas hjärtan till barnen. Äldste John Widtsoe sade en gång på 1940-talet: ’De rättfärdigas böner från andevärlden har nått vår himmelske Fader och därför har han kallat människor för att göra arbete för sin familj i andevärlden.’

Ingen kan säga sig vara ensam medlem i kyrkan! Ni har en fantastisk uppgift för tusentals på andra sidan som hör till er familj. Ni är ett bönesvar för era släktingar på andra sidan och ni ska känna ert tacksamhet när ni kommer dit.

Vår profet är inspirerad att bygga många tempel för att alla medlemmar ska ha samma möjligheter att komma till templet. Låt oss sprida evangeliets glädje bland både levande och döda! Detta är Jesu Kristi verk. I dag är dagen då vi ska omvända oss och ta sådana beslut att Her-

FOTO: BIRGITTA KARLFEJDT

Stavsprezidentskapet i Stockholms södra stav, fr v Bo Backman, nykallad andre rådgivare, stavsprezident Jonas Krylborn, Eric Peterson, förste rådgivare, samt äldste Hans Mattsson.

ren kan öppna himmelens fönster och ta bort det som hindrar oss från att komma tillbaka till honom. Låt oss vara modiga, starka och ta Herren i handen och be honom om hjälp! Vi är alla satta här för att lyckas; alla bud, lagar och andra redskap finns återställda.” ■

BIK

Familjeutmärkelsen 2003

Poul Heie, ansvarig utgivare för tidningen Villa Aktuellt med över 900 000 läsare runt om i landet, fick under Stockholms södra stavs konferens lördagen den 18 oktober 2003 ta emot Informationstjänsts familjeutmärkelse ”Familjen i Fokus” av äldste Hans Mattsson som presiderade vid konferensen.

Motiveringen löd:

”Det finns många människor som arbetar för att göra världen bättre. Vår kyrka beundrar och stöder allt hedervärt arbete, goda uttryck, viljettringar och aktioner som görs för att betona och gagna familjens betydelse. Vi vill visa vår uppskattning genom att uppmärksamma någon person som, enligt vår uppfattning, gjort speciella insatser i dessa frågor.

FOTO: BIRGITTA KARLFEIDT

Poul Heie tar emot årets familjeutmärkelse ur äldste Hans Mattssons hand för sina insatser för familjen. Sonen Philip var med.

Vi har valt Poul Heie, som ansvarig utgivare för tidningen Villa Aktuellt och som enskild person, till årets mottagare av utmärkelsen 'Familjen i Fokus'.

Poul Heie publicerade i samband med FN:s Internationella Familjedag artiklar om familjen på ledarsidorna i tidningen Villa Aktuellt. Det är glädjande att se en person med såväl ekonomiskt som etiskt ansvar för en tidning som når ca 900 000 läsare, våga stå upp för sina värderingar och 'riskera' att hamna i blåsväder med tanke på den kritik, uppluckring och förringring av familjens betydelse som sker i dag.

Vi vill tacka dig för din insats och hoppas att du skall fortsätta att stå upp för familjen på det sätt som du kan."

I ett tack för utmärkelsen sade Poul Heie: "Jag är mycket rörd och tacksam för den fina utmärkelsen och vill tacka er för ert stora engagemang för familjen. Sedan Linda Norrbin (som arbetar på tidningen) berättade om Familjedagen i Rålambshovsparken den 17 maj 2003, kände jag att jag ville vara delaktig i att föra ut budskapet om familjen. Min son

Philip sade när han var tre-fyra år att vår familj är rik på kärlek och vi vill gärna dela med oss av det. Jag tror att det finns kärlek inom alla och att alla behöver kärlek."

Titlarna på Poul Heies tre ledare om familjen är "Familjen är samhällets hjärta!", "Familjen är vår framtid!" och "Visst kan barnen...!". I den första skriver han bland annat om familjen som samhällets grundpelare, där barnen får de värderingar som de tar med sig ut i samhället och där de lär sig kommunicera och hantera konflikter samt inse hur viktigt det är att be om förlåtelse och förstå varandra. Det är i familjen som empatin för medmänniskor utvecklas liksom glädjen i att ställa upp och hjälpa andra. "Därför måste politiker, företagsledare, mediafolk och alla andra vuxna främja familjen – samhällets hjärta", avslutar han.

I den andra ledaren tackar Poul Heie för massvis med e-post, brev och telefonsamtal och skriver bland annat: "Tänk på att den tid vi lägger ner på våra barn betalar sig många gånger om i framtiden."

Många hörde av sig även efter den ledaren, de flesta översvallande

positiva, några mer tveksamma. Det handlade om föräldrars slit för att hinna med allt och deras dåliga samvete för att de inte hinner med sina barn. Poul Heie framhåller i den här ledaren att det är många vardagssysslor som barnen kan delta i. Man kan göra vardagen till en lek där barnen kan vara med i trädgård, vid tvättsorteringen, dammtorkningen, blomvattningen, veckohandlingen och mycket annat. Han avslutar: "Om vi vuxna tillbringar mer tid med våra barn, så växer deras självförtroende, samtidigt som vi med gott samvete kan ge oss själva tid." ■

BIK

Redaktör för de lokala sidorna är Birgitta Karlfeldt (BIK). Förslag till nyhetsartiklar kan sändas via e-post **birgitta.karlfeldt@telia.com**. Bilder ska förses med bildtext samt namn på fotograf. Bilder returneras inte. Obs! Artiklar med innehåll äldre än tre veckor tas inte emot. Dikter publiceras inte. Artiklarna ska spegla tillämpandet av profetens och apostlarnas aktuella lärdomar, bland annat tjänandeprojekt, tempelresor, historiska händelser, tillväxt, medlemsmissionärsarbete, humanitär hjälp, framgång inom seminariet eller institutet. ■

24782 180 EUROPE CENTRAL AREA (SWEDISH)

